

ZRCALNO JASNE RIJEČI HRVATSKE

Moj hrvatski. Jezik je to koji odiše ljubavlju njegove drevne domovine, njegovih duhom bogatih ljudi. Te divne riječi u sumama su poput sjenki skrivene, na muljevitim zrcalnim dnima pije-
skom zatire. Treba ih otkriti hrvatski narode, jer to je jezik koji se kao med i mlijeko lijeva niz gladna usta. Riječi su hrvatskog jezika zvukovnom ljepotom bogate i svakome je uhu milo da ih čuju. Nema razlike ni u »kaj«, ni u »ča«, ni u »što«. Sve su to riječi kojima progovarano hrvatski. Treba cijeniti to blago naših i predati ga još bogatijem u nasljeđe. One su zrcalno jasne svakome tko sluša, one mu daju najvjerniju predodžbu i najljepše dočaravaju sliku o kojoj se priča.

Hrvatskim se jezikom treba naglas dičiti.

Mihaela Vrančić, 8. a

NAŠ GRAD BROD

Náš dragi grad je Slavonski Brod
Nad njim se stere neba svod.
Kroz njega teče rijeka Sava
Plovna od Siska do Dunava.
U njemu slavna Brlić kuća
Znana od davnina,
I u njoj mnogo, mnogo poznatih starina.

Pucala je na njega
Protivnička ruka
Prošao naš grad je
Tisuće teških muka.
Izgradit će njega opet
Mladi Hrvati
Ponosne bit će sve
Slavonske mati.

Đurđica Dimić, 6. e

SNAGA I MOĆ HRVATSKOG JEZIKA

Često je u povijesti hrvatski jezik bio zatajivan, zabranjen i zaboravljen. Danas više nema Turaka, danas više nema ni Nijemaca, ali i danas postoji nešto u meni kao i u čitavom hrvatskom narodu. Nada, ljubav i vjera. Oružje kojim se moj narod bori jest jezik. Zato mnogi kao i ja žele reći: Moj jezik nije samo sredstvo međusobnog sporazumijevanja, moj jezik je simbol jednog naroda, ukras na lijepom licu mlade djevojke, bajka koja izvire iz bakinih usta. Moj se jezik rodio u ljubavi, odrastao s pjevom ptica i još uvijek živi u našim srcima. On je neranjiv, nesalomljiv. Ni Turci mu nisu uništili čar, ni Mađari srušili dostojanstvo a ni Srbi mu neće oduzeti ljepotu i snagu. Hrvatski jezik postoji. Njegove niti opijevaju žubore potoka u proljeće, pjesmu seljaka sa zlatnog polja i krik galeba s udaljene hridi. Tvrdi stijena otporna na sve sile zla, udarce oštrog vjetrova i jakog zapljuskivanja valova. Romantičar u rukama pisca, borac u glasu vojnika. Hrvatski je jezik plamen dobrote i izvor našega života.

Tea Viduč, 8. a

2. stranica - »METEOR«, 10. lipnja 1991.

Daniela Bardak, 8. e

MOJ GRAD

SLAVONIJO

Slavonijo, pružam Ti ruke a Ti dopusti da vidim tvoje njive, doline, guste šume, plodne ravnice...

Slavonijo, zemljo žita valovitog.
Polja tvoja neka zlatni vijenac pletu.
Ostani zauvijek takvom, mati moja!

Ne daj da te sruše, ne daj da te spale,
ne daj svoje ljude i polja.
Slavonija, mati moja...

Nikolina Alerić, 5. e

MOJA DOMOVINA

Moja domovina pati,
a ona mi je kao mati.
Po njoj granate bacaju
mira joj ne daju.

Neprijatelji preko Save,
sve za sobom pale.
Ljude i djecu ubijaju
i u tamne zatvore zatvaraju.

Domovino, moja!
Ponosim se tobom
kao s jednom hrabrom
i jakom mati.

Domagoj Rečić, 5. a

VOLIM SVOJU ZEMLJU HRVATSKU

U mojoj domovini Hrvatskoj ima puno razrušenih kuća koje je spalio agresor. Ima puno mrtvih hrvatskih branitelja. Naravno ima i puno ranjenika, koji se sada muče i pate teške bolove. Oni su sve to pretrpjeli koliko su voljeli Hrvatsku. Mi svi želimo da se ne ratuje i da Slav. Brod bude kao prije, lijep, obnovljen i da se svi ljudi svijeta pomire i da ne ratuju, a ja posebno želim da se svi mogu šetati našim lijepim Korzom, ali sada razrušenim.

Vedran Kaštelan, 3. c

Darko Leaković, 7. f

SLAVONSKI BROD

O moj grade slavonski!
Ovaj strašni rat izdrži,
i ponosno kroči dalje.
Čijeli svijet neka gleda
tvoja plava neba.

Divne slavonske nošnje
nek' se po gradu nose.
Slavonski Brode, smiješi nam se!
Nina Biljan, 4. c

MOJ GRAD

Moj grad stoji ranjen pokraj Save. Neprijatelj ga je jako ranio, rastužio ljude, majke zavio u crno. Ali je moj, stari grad ponosan, prkosan i jak. Za mene je najljepši iako je razrušen, s pustim šetalištem, srušenim mostom i ranjenom dušom. On je tu i mi ga čuvamo zajedno s našom braćom, u rovu, tenku s puškom i bez nje. Mi u školi oni na straži složno ćemo graditi naš grad. Bit će on najljepši.

Tomislav Bulatović, 4. e

VRATIT ĆU SE BOSNO, DOMOVINO MOJA!

Moja domovina je Bosna. Volio sam je više od svega. Uvijek sam volio Bosanski Brod zbog njegovih zgrada, kuća, velikog drveća i ostalog. Jedne noći me je probudio pucanj. Ustao sam i vidio u zraku nešto crveno. Mislio sam da je vatromet, ali došao je rat. Izbjegli smo iz mog voljenog grada, Bosanskog Broda u Slavonski Brod. Nisam

se još vratio u Bosanski Brod, ali mislim da ću se vratiti. Uvjeravam me prijatelji, roditelji ali najviše sam sebe uvjeravam. I znam da ću se vratiti i da ćemo zajedno sretno živjeti. I da će ovaj rat zauvijek završiti da se više nikad neće ponoviti. I zato kažem, Bosanski Brod je moj grad, njemu se moram vratiti.

MALIK TINTILINIĆ

Tintilinić,
mali klinić,
velik lakat i žilet.
Za čas bi u ognjištu napravio nered!
Njegovi prijatelji Domaći,
mali kao vrapčići
pomažu dobroj bakici
u toj začaranoj šumici.
Jelen nosi baku
ka Striboru, starom čarobnjaku.
Te joj Stribor nudi sreću
da zaboravi svoju nesreću!
Ali baki nije stalo do te sreće
jer zaboraviti sina neće!
Uskoro nesta u šumi čari,
a sin nosi k ući baku da sve to zaboravi!
Tako su nastavili živjeti majka, sin i
ubogo djevojče!
Sada svi blistaju od sreće!
Malik Tintilinić ih posjećuje svako veče.
Melita Bilandžić, 7.a

DOMAĆI

Domaći su mili, čili,
baki uvijek na pomoć bili.
Voda im malen kao prstić,
zvao se Malik Tintilinić.

Iz vatre kao iskrice freati,
po ognjištu i kuhinji trčali.
Nemirni, živahni skakutali,
baku su razveseliti znali.

Malik Tintilinić hitar bio
zlu snahu po nosu udario.
Baka u sebi pjeva od veselja,
a Malik u pepelu puca od smijeha.

Uvijek je stariću utješiti znao,
nikad je samu nije ostavio.
Baku su htjeli vratiti u mladost,
ali ona bez sina ne želi radost.
Uzdala se u Boga i sina svoga.
Željka Relić, 7.a

Misli i poruke naših učenika

Draga djeco, čitajte priče Ivane Brlić-Mažuranić jer ih je pisala po legendama koje su živjele u našem hrvatskom narodu. One su prožete duhom našeg malog čovjeka koji je predstavljao dobrotu i poštenje, boreći se protiv vjekovnog zla.

...Ivana Brlić
na našem srcu spava
i pjesnički ga zatvara...

...Ivana Brlić – Mažuranić
spisateljica je prava
za nju su priče mala šala...

Da imamo snagu Regoča, a mudrost Stribora obrisali bismo suze djece svijeta, prevarili ljutu glad, utihnule bi granate, a crne ptice ne bi više letjele nekom. Nitko na svijetu ne bi znao za bijedu i jad.

Da imam snagu Regoča, a mudrost Stribora prestali bi ratovi u svijetu i u našoj prekrasnoj domovini. Svi zli ljudi i krvnici bili bi kažnjeni te bih od njih napravio poštene i dobre ljude. Cijeli svijet bi bio poput otoka Bujana. Bio bi mir, a ljubav bi vladala.

Uvijek treba potražiti pomoć od prijatelja jer sam ne možeš ništa!

Ivana Brlić – Mažuranić je moj najdraži pisac.

Priče Ivane Brlić – Mažuranić su za mene vrlo poučne i zanimljive.

Kad ti je dosadno i umoran si, čitaj Ivanine priče. Dosada će nestati.

Ne treba gubiti nadu, nego čekati svoje Sunce kao Neva Nevičica.

Ja bih volio da svi ljudi budu snažni kao Regoč i da imaju svoj dom i mjesto pod suncem.

kako je Regoč imao svoj Legen – grad i mi imamo komadić neba u svom gradu.

Tko nije uporan kao Hlapić, teže stize do cilja!

Naša Ivana živjela je jučer, ona živi i danas, a živjet će i sutra u svojim bajkama. Njene bajke i priče uljepšavaju svijet i zato smo vrlo ponosni na nju.

Ako imaš bombon ili čokoladu, budi dobar i počasti onog koji nema ništa.

Vesela Kosjenka je igrala kolo s djecom i širila prijateljstvo i ljubav među njima.

Ivana Brlić – Mažuranić je naš hrvatski Andersen. Mnogo je pisala za djecu, voli djecu. Mi je volimo i ponosni smo na nju.

Tako je naša Ivana pisala i za svoju djecu, za sve nas i za svu djecu svijeta. Mi djeca Broda smo posebno ponosni na našu Ivanu.

... Ja sam Ivanu doživo kao radinu i požrtvovanu majku...

... Kad smo bili mladi kroz njezino djelo upoznali smo dobre i zle likove, borbu dobra i zla gdje je dobro uvijek pobjeđivalo...

Poželimo današnjem svijetu mnogo veselih i razigranih Kosjenki koje će zaigrati kolo i razveseliti žalosnu djecu.

Djeco i ljudi svijeta, budite dobri kao šegrt Hlapić i pomozite jedni drugima!

RIBAR PALUNKO

Ribar stari,
sijedi, plahi
otišao u kraljevstvo
morsko, prostrano – doli,
al' tamo –
isto kao i gori!
I vrati se ribar stari
opet kućici svojoj –
ženi svojoj, sreći svojoj!
Neven Vidaković, 7.b

KOSJENKA

Kosjenka, mala sićušna vila
prema svakome uvijek dobra je bila.
Na Regočevu uhu obišla je svijet
kao mali nježni cvijet.
A njena bisera puna vreća,
mnogima je bila velika sreća.
Bacajući bisere jedan po jedan
bacala je sreću na sve strane.
Mnogima je donijela ljepše dane!
Zlatko Micković, 7.a

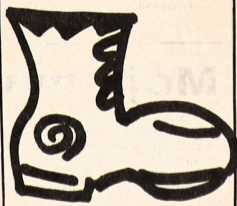

Ana Stepić, 5.c

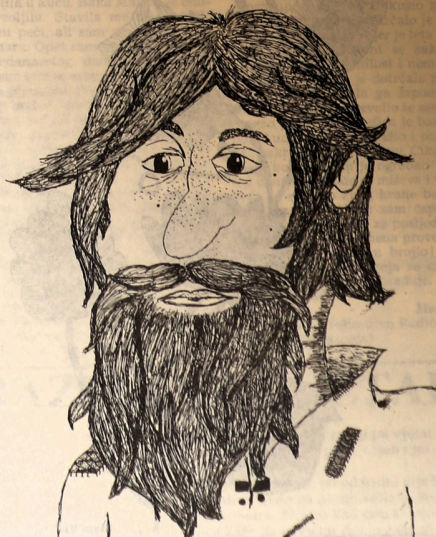
ŠEGRT HLAPIĆ

Malen k'o lakat,
veseo k'o ptica
luta svijetom
k'o skitnica.
Srca poštena,
pogleda iskrena!
Svojim čudima
pomaže ljudima.
Pruži mu dlan,
uljepšaj mu dan!
Potrči za njim
u njegov san!

Josipa Kovačević, 7.c

Maja Jurković, 7.c

Ana Zekić, 6.b

DRAGI I DOBRI SVETI NIKOLA!

Molim te, Sveti Nikola, da obraduješ svu djecu u mojoj domovini HRVATSKOJ i u svijetu. Mi djeca ne znamo za mržnju, neprijateljstvo, rat... i ni za što nismo krivi, mi želimo samo MIR U CIJELOM SVIJETU.

Molim Te da pomogneš svoj nesretnoj i prognanoj djeci, koji nisu u svojim školama, da se što prije vrate, jer ma koliko god drugdje bilo lijepo, u svom domu i u svojoj pravoj školi je najljepše. NAJUČODNIJE I NAJTOPLIJE! I mi mali Brođani smo to iskusili.

I ove godine stavljam svoje čizme u prozor i čekam Tvoje darove. Sjećanja mi naviru... Još posve mala, vidjela sam te kako silaziš s neba, svojom kočijom punom darova i dijeliš ih nama malima. I moj tata je bio »Sveti Nikola« i nosio darove mojoj sestri Aniti i meni. Kasnije sam znala da je moj tata u Tvojim ulož, ali sam se puno radovala tome danu! Punih mjesec dana prije toga bila sam izuzetno dobra i poslušna!

Sada tate više nema!

Poginuo je vraćajući se sa zadatka 10. 02. 1992. godine. Bio je djetinjak specijalne jedinice policije.

Blizi se Božić kome smo se svi posebno radovali. Tat bi za Božić došao ma gdje god bio na terenu, čekale smo ga da zajedno kitimo jelku. Ovo su najtužniji Božići u mom životu. BOŽIĆ BEZ MOG TATE! Tate kojeg sam voljela i volim najviše na svijetu! A sada, kada ga više nema, on živi u mom srcu, u mojim mislima!

Zbog svega toga molim Te, Sveti Nikola, da pomogneš svoj djeci i svim porodicama koje su ostale bez svog dragog člana pbitelji u ovom nepravdom i prljavom ratu. Pomozi i mojoj majci, i svim majkama koje su ostale bez svojih braćnih drugova, koji su se toliko radovali danu kad će NAŠA HRVATSKA BITI SLOBODNA, ali to nisu dočekali! Pomozi im da istraju u životu, da nam budu žive i zdrave.

Pomozi da u miru skrušeno i ponosno odem do tatino groba, zapalim svijeću, te da u miru izmolim »Pokoj vječni daruj mu Gospodine...« , daj, molim Te, njemu i svim poginulim hrvatskim braniteljima – MIR BOŽJI, jer su dali sve što su imali – SVOJ ŽIVOT! Domovini i Bogu, za naše bolje sutra!

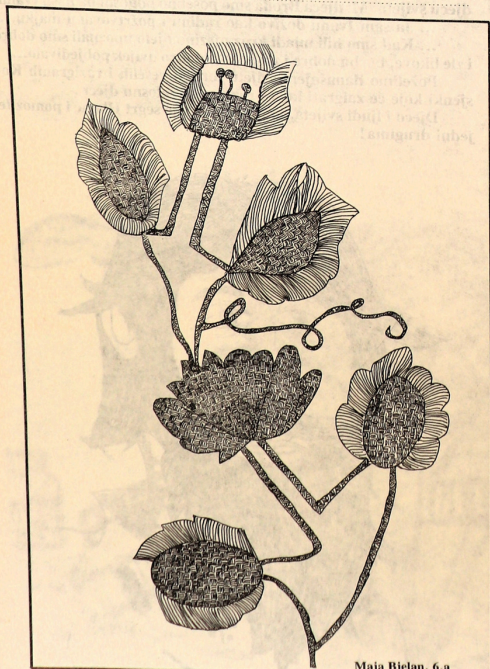
Ne dozvolj, molim Te, Sveti Nikola, da više ni jedno dijete ne ostane bez svoga oca, jer to je jako bolno i tužno!

Pomozi nam, SVETI NIKOLA, da ustrajemo u životu i izrastemo u zdrave i čestite osobe s kojima će se naša Domovina i naš narod ponositi!

MELITA BILANDŽIĆ, 7.a

*Procjetalo
Procjetalo mali,
procjetalo u zelenoj travi
Lijepo bogo,
još brisaj mirisa
Ost ću ga iz rjezova ma,
dat ga mami da mi
osmjeh da.*

Luka Golub, 1.c

Maja Bjelan, 6.a

LITERARNI POKUŠAJI

LJUBAV

*Ljubav je svijet
koji uporno niče.
Ljubav je
sunčana svjetlost,
koja obasjava
dvoje zaljubljenih.
Ljubav je jača
od rata,
ljubav je
najvažnija.*

Nina Biljan, 4. c

SUNCE

*Kada sunce sja
i ja sam sretnija.
Ono me nježno miluje
svojim zrakama.
I zato bih ja
da sunce vječno sja.*

Iskra Huskić, 1. a

DJEČJA MAŠTA

*U dječju maštu
svašta stane:
ljubav i sreća
za vedre i razigrane dane!*

Štivilić Blanka, 2. a

Sunce i ja

*Bila sam u selu. Igrala
sam se na livadi. Sunce je
bacilo svoju žutu ruku -
ku na moj dlan. Upitala
sam sunce: Kako si?
- Dobro sam. Nema oblaka
pa ću te gledati i grija-
ti - odgovori mi sunce.*

RAJNA SVILAR, 1. a

Prijateljstvo

Prijateljstvo je uvijek lijepo. Ono može biti veliko i malo ali čvrsto. Imam dosta prijatelja, ali jedan od najboljih, zvao se Robert. Dok sam se šetao po stazi kraj koje je bio potocić, sreo sam nekog dječaka koji je sjedio na uskom mostu iznad potoka. Prišao sam mu i upoznao smo se. Razgovarali smo o svemu što je nas djecu oduvijek privlačilo. Od prvog trenutka vidio sam da ima povjerenja u mene, a bio je to osobit dječak. Kad smo se vraćali s mosta, meni je zapela noga i mogao sam pasti u vodu, no tamo je bio moj prijatelj Robert. On me zadržao i ja nisam pao. Bio sam mu zahvalan.

Njega je jadnog ubila granata i bilo mi je neizrecivo teško u srcu. Sam sam sebi rekao da me su čak ni odužit nisam mogao. I još uvijek tu bol nosim u srcu svom.

Šimo Žirdum, 5. e

Proljetna bajka u mom vrtu

Proljetno jutro je. U svom krevetu ja još uvijek napola spavam, a zlatno sunce rastjera bijelo-pahuljaste oblaciće. Odjednom pusti svoje duge dlate ruke da mi nježno miluju lice. Osjetim toplinu, a sunce me i dalje uporno mami van. Napokon izađem i onda me počnu vući neki prekrasni mirisi u moj vrt. Odjednom mi se učini kao da sam zalutala u čarobni svijet bajki. Veliku raskoš ispunjavalo je stotine rascvjetalih cvjetova, na kojem su se lijeno odmarali debeli bumbari. Sitni skakavci iskoče iz trave i načas pokažu svoju smeđezelenu boju na zlatnom suncu. Lisiče malih grmčića veselo treperi na laganom povjetarcu koji oko raznosi divne mirise cvijeća, a gore visoko, visoko ptice mi veselo domahuju. Stotine šarenih leptirica veselo preljeće preko zelene ograde tj. borova obraslih u gustim redovima, jedan do drugoga, ograđujući moj prekrasni vrt. A onda je došla noć i sunce umorno i tromo ode s nebeske pozornice koju prepusti zlatno-žutom mjesecu rastjerujući oblake da ne smetaju zvijezdama što se hvataju u kolo. Mom razgledanju dode kraj i sva sretna u pidžami izađem na terasu, gledajući svoj vrt koji mi je tiho šaptao:

LAKU NOĆ I LIJEPO SPAVAJ!

Anita Jozić, 4. a

SJEĆANJE NA JESEN

Išao sam dida stricu. Sakupili smo se u berbu šljiv. Baka strina je ponijela hranu i vodu, a stric najlone i štapove. Djeca su nosila ampere. U šljiviku su se grane objesile od plavog ploda. Plodovi su mirisali na šljivov pekmez. Po otalim šljivama hodale su bube i pčele. Stvorile su u slast roj polubijelih plodova. Stavili smo najlone ispod stabla.

Ujro je tresao, a mi smo kupili u ampere. Zatim smo istresali u vreće. Na kraju posla došao je traktor i odvezao pune vreće. Istresli smo šljive u veliku kucu. Baka strina je prepremila obilnu večeru. Sli i malo umorni otišli smo kući.

Te noći smo spavali i sanjali o šljivama.

Tihomir Knežević, 2. b

Moja majka

Ja volim svoju majku. Moja majka je uvijek radosna i nasmijana. Ona se uvijek brine da ne budem prijav i gladan. Njene ruke su uvijek zaposlene, ali nadu vremena za mene. Ona me uči da budem vrijedan i pošten dječak. Kada sam bolestan, majka cijele noći bdije nad mnom. Uvijek nastojim biti dobar jer znam da će mi majka ispuniti svaku želju.

Zaželio bih svim majkama svijeta mnogo zdravlja i sreće za majčin dan.

Bruno Mikinac, 2. c

Slavonija

Ravnice prostrane, zlatne, slijevaju se niz brijeg i dol. Zlatna zora rudi i ptice cvrkuću, a klasje zrije u njivama. Preko šumovitih, zelenih brda nadvilo se sunce i gleda ljepotu njenu, ljepotu ravnica, suncem obasjane i naše Slavonije.

Slavonijo, tobom se ponosim jer te volim, jer si moja druga majka.

Martina Pavelić, 5. e

Proljeće

Tiho i sasvim nečujno došlalo se proljeće u naše krajeve. Drveće je prolistalo, cvijeće procvjetalo, a naši mali ptici pjevači donijeli svoju su proljetnu pjesmicu. Sve je odjednom postalo tako lijepo. Sunce nas je svojim još stidljivim zrakama pomalo počelo grijati, ljudi su užurbano uređivali svoje vrtove i cvjetnjake. Djeca su vrlo razdragano trčkarala mirisnim livadama i plela vijence od tratinčica i maslačaka.

Začula se buka, zujanje pčela, bumbari i drugih buba. Svi smo mi sa dolaskom proljeća živnuli.

Ivana Grško, 3. d

Dačka ljubav

*Ljubav je
Kad se netko voli,
Kad se pišu
Ljubavna pisma u školi.*

*Kad se djevojčice i dječaci
Za ruke drže
I prave se
Da nisu daci.*

*Kad u školu dođu,
Ljubav ih muči.
Zato zaljubljeni dak
ne može da uči.*

*Ljubav je
Kad netko voli
I zaljubljen
Drijema u školi.*

Anita Jozić, 4. a

LITERARNI POKUŠAJI

PROLJEĆE

Sunce stidljivo viri
kroz oblake bijele.
Vjetar lagano piri
i niže propupane grane.
Njišu se glavice visibaba bijelih
i jaglaca žutih,
a ljubica meka
divan miris širi
i sve ponovno živi.

Mia Tadijanović, 3.b

Moja lutka

Moja lutka zove se Marina.
Ona nema kose. Ima lijepu šare-
nu haljinu. Oči su joj zelene s du-
gim trepavicama. Kad legne za-
tvori oči. Prije spavanja obućem
joj pidžamu. Nahranih je i dam
joj malu dudu. Tada zajedno
idemo spavati.

Sanja Salčinović, 1.b

Lastavica

Ispod krova kuće naše
čujem cvrkut price male,
gnijezdo gradi, krilom maše
lastavica ko i lane.

Ja je čuvam,
ja je branim,
ptice volim
pa ih hranim.

Andrej Romanić, 2.a

LUTKA

Često svoj lutku gledam
kako plače sama.
Nestrpljivo čeka,
da obnovimo našu
igru staru.
Ej, moja lutko draga,
ja sada idem
u prvi razred i
nije mi do igre s tobom.
Ne tuguj moja lutko draga.
S tobom će se igrati moja
sestra mala.

Josipa Meter, 1.b

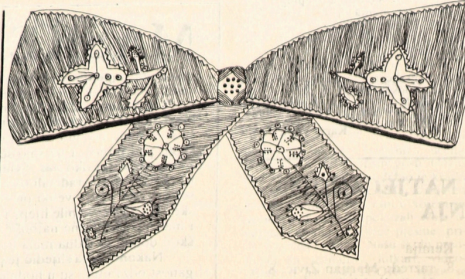

Ivana Pavičić, 7.b

Moja majka

Moja majka mene voli. Ona me čuva
i pazi na mene. Uči me da budem dobra
učenica. Majka me naučila prva slova.
Brine se za mene i prati svaki moj ko-
rak. Naučila me da se pristojno pona-
šam. Kada sam bolesna, brine se za
mene. Daje mi najviše što može dati, a
pruža mi i puno ljubavi. Majko, sretan
ti Majčin dan i hvala ti za sve brige.

Maja Kuzmić, 2.c

Ljubav

Ljubavi ima raznih
Nikada nevažnih i malih
Poneke su velike i lijepe
Poneke tih i za sve vjeke.

Ja sam još dijete
I ne znam za odraslih grijeha.
Al' ne volim onog tko nam Hrvatsku ruši
I moje djetinstvo bezobzirno guši.

Volim našu slavonsku ravninu
i svaku brodsku ulicu
Volim ljude što u njemu svoj život žive
Ni ne znajući možda za moje ime.

I zato,
Najveća želja
Koju moje srce rodi:
Nek' krenu ljudi svi
Na put koji ih u ljubav i mir vodi!

Marija Šulentić, 4.c

Tanja Despotović, 8.a

Valentinovo

Valentinovo je dan ljubavi
za velike i male.
Ljubav je kao virus
i sve zarazi kao gripa.

Valentinovo je dan
za nove ljubavi i prijateljstva.
Valentinovo je dan pamćenja,
dan uspomena.

Tad se sastanu i poljube
i oni rastavljeni i od
tog dana ponovno budu
zaljubljeni.

Oni koji vole nek nadjačaju
one koji pucaju!

Amalija Dankić, 4.c

Ljubav za dvoje

Poslije svih ružnih riječi
još ću te voljeti.
Ipak ću doći bliže sreći
al' neću te preboljeti.

Čekat ću te, znaj
cijeli život svoj.
Našoj ljubavi neće doći kraj
i napokon onda bit ćeš opet moj.

Čekat ću te ispod ulične svjetiljke stare
jer tamo svi zaljubljeni stoje.
Ljubav nije za jedno,
ljubav je ipak za dvoje.

Gabrijela Sutić, 7.f

Daniela Janković, 6.c

SAJAM

U petak, 27. svibnja
1994. učitelji naše škole
organizirali su sajam po-
vodom Dana državnosti.
Bilo je prekrasno! Mali
kupci, mali prodavači,
puno šarenih kolača.
Gosti su bili učenici OŠ
»Ivan Goran Kovačić«.
Vesjele je prekinula kiša
koja nas je utjerala u
učionicu. No i dalje smo
nastavili s prodajom. Ma-
mama posebno zahvalju-
jemo jer su svojim tru-
dom i prekrasnim kolači-
ma uljepšali naš sajam.

Ivan Kruljac, 2.d

MOJ SEDMODNEVNI DNEVNIK

UTORAK, 8. veljače, 1994.

Nasoj nastavnici najlakše je zadati zadaću, a ne zna koliko mi proljetno znoj dok je na-
pisano! Tako je danas zadala da napišem sedmodnevni dnevnik. Evo, ja ga moram pisati.
(Već ga pišem). Razgovarat ćemo svaki dan, a ako zaboravim, ti viči. Može? Dogovoreno!
Vidimo se sutra u isto vrijeme!

SRJEDA, 9. veljače

Sumrak se pretopio u noć. Oblaci koji su se cijeli dan skitali nehom, otpuvali su u ne-
poznato. Visoke svjetiljke propisaju milicijno svjetlo. Nakon cjelodnevnih strešanja, napo-
kon malo odmora! A ono nešto vremena što ostane, moram potrošiti na tebe. Danas sam ma-
lo razmislila (samo malo, da se ne umorim) i zaključila da moje godine djetinjstva prolaze,
a da ih ne dočim. Moram ići u školu, platiti domaće zadatke, ispunjavati konfite, gujavi
me kemikarka, gledam TV. Sve je tako dosadno! No, ja sam ta koja to može promijeniti! I
zato radim na ratnom planu A. On sadrži program o tome kako moram raditi na sitnicama,
jer život se temelji na sitnicama. Da probamo:

1. naučit ću kuhati mekano kuhano jaje
2. svaki dan ću se upoznati s nekom novom osobom
3. počeo ću sakupljati pitčija pera
4. ići ću redovito na Cascaevu
5. i svaki drugi dan pospremit ću krevet

Revolucija mog života počinje sutra kada se probudim. Moram uspeti. Ma, daj, po-
dri me malo!

ČETVRTAK, 10. veljače

U školi sam polako umirala od dosade, ali još sam živa zahvaljujući novom smislu ži-
vota: planu A. Odmah sam se na veliko zaprepaštenje ostalih članova zajedničkog stana ponu-
dila da skuham jaja za večeru. U početku nisu bili sigurni u mene, no nakon dugog prola-
zaka pristali su. Kuhala sam ih po uputama iz kuharice »PREDSKOLARCI U KUHINJI«.
Unatoč mojim željama i molbama jaja ipak nisu uspjela. Razočarana sam!

Ja ću se sada malo odmoriti od pisanja, a ti od čitanja. Ako ti bude dosadno, pogledaj
koji crtič. Ponovo ću ti se javiti sutra. Hoću, časa riječi! CAO!!!!

PETAK, 11. veljače

Petak mi je sretan dan. Sve su točke ratnog plana A uspjеле. Čak sam ga i proširila. Tata
me učio voziti auto. Ušli smo u »UNIC« i ravno stali na cestu. Poduka je počela. Tata će: »Pa-
zi, lijevo ti je kvačilo, desno ti je gas, a u sredini nožna kočnica. Evo ti ključ. Pali i vozi!« Ne
može to, tata, odjednom usprotivim se. »Može, samo slušaj! Hajdemo! Kvačilo – prva –
gas!« Opuštaj kvačilo, i dodaj gas!« Ja otpisih kvačilo, a auto se ugasi. »Vragu ti i tvoja
pamet!« Ljutito će tata. »Samo mi još jednom počni pričati o automobilima i motorima.« »Po-
lako, polako, tata. Ne mogu ja od prve!«

»Prenjesti se. Sjedi uz mene i gledaj. Kad upali motor, pritisci kvačilo i ubaci u prvu,
nakon nekoliko metara, kvačilo – druga – gas. I stvar je gotova!« A sada, daj da ja pro-
bam. »Nemam vremena danas. Idemo kući!« Kod kuće se zavalio u fotelju i čekao TV
DNEVNIK, a bilo je tek šest sati! Zaključak: imao je vremena, ali ne i strpljenja! Kao i svi-
jek! Otpada moje novo proširenje ratnog plana A.

SUBOTA, 12. veljače

Napokon malo odmora od škole. Na žalost, sve što je dobro, brzo završi. Već u rano ju-
tro moja me pretpostavljena počela gnjaviti. Morala sam ići u trgovinu dok je moj najdraži
bih mogla kupiti još nešto i poslati me u drugi kraj grada. Onda mi je počela prigovarati ka-
ko nikada ništa ne pospreim, kako ne znam gdje što stoji... Uglavnom, morala sam se po-
vuci kod dide i bake. Kakva suprotnost – mama me šopala prašinom, a baka kolaćima. No
ni to nije dugo trajalo. Morala sam kući.

Dida me ljeto i obećava da će me izvesti poslijepodne. Ima još dobrih ljudi! Poslijepod-
ne dođe cure iz razreda i, na maminu zapovijed, morala sam glumiti konobaru. Kako bi sve
bilo jednostavno kad bi svi bili djeca! Zenski se skup dogovarao o odabiru odjeće za masken-
bal. Brzo smo se složili i pojeli ostatak kolača.

NEĐELJA, 13. veljače

Nepozvan, pao je snijeg. Zadržano sam ga gledala dok nije došla mama i tutnula mi u
ruke krpu za prašinu. Borba je ubrzo završila. Pohijedila je prašina!

Poslijepodne ponovo su dole cure iz razreda, maskirale su i mene i sebe. Došli smo prvi
pred Dječji centar i smrzavali se kao i kolači s velikom pladnja u našim rukama. Napokon su
otvorili prostoriju za ples. Tek tada smo skužili da se za slavi Sv. Valentinu. Kakva slučajnost
– bila sam maskirana u klanu! Odjurili smo kući i presvukli se. Opet tri karabine! Uzaludan
znoj, bilo je mrtvo i dosadno. Klinci iz stubišta me još gujavu da im dam nagrobne bombon-
čice. Kakvo poniženje?! Sama sam to tražila!

PONEDJELJAK, 14. veljače

Nakon šestog sata ostala sam sama u razredu i brisala ploču. Odjednom ispod mokre
spužve začujem tihi glas školske ploče: »Evo, ima već pedeset godina otkako besplatno visim
na zidu. Visim ja, a vise i daci kada ne znaju riješiti zadatke. Zelene sam boje da u školi ne
bude sve baš tako crno. Najviše volim šarene krede, pune su vitaminima! Volim kada crtaju po
meni, ali ne volim kada uzmu šestar u ruke. Jer mi tada lice izobna pa izgledam kao puber-
tetinja. Volim kada me kupaju mokrom spužvom kao kada me prije mnogo godina kupala
mokra kišica. Rado bih se vratila u šumu da nema vas djece koja mi uljepšavaju život svojim
salama i maštarjama...«

Sušala bih i dalje ispod školske ploče da nije došla podvornica-podvornica i odlučila
pomesti učionicu.

Dragi dnevniče, svoj zadatak sam obavila, nadam se, uspješno. Do slijedećeg susreta!

Maja Kulaš, 7.d

MEMOARI JEDNOG MLADOG MAČKA

Prvog dana mog života dobio
sam po turu. Mama je mene i bracu
ostavila na krevetu bake Marice.
Čim je to otkrila, izbacila nas je u
dvorište. Dotrčala je mama i odni-
jela me na štagalj gdje me nahrani-
la.

Petog dana mog života mama me
vratila u kuću. Baka Marica se odo-
brovoljila. Stavila me na jastučić
blizu peći, ali sam se zavukao iza
ormara. Opet sam morao van.

Jedanaestog dana života mog
slavno sam se vratio dočekan Kreši-
nim pjeskom. Pogledao sam i video
svoj buduću život. Krešo je to po-
kvario jer mi je dao smiješno ime
Mačko. Mačko! Nije se mogao po-
metniji sjetiti! Baka Marica mi je
dala kutiju gdje mogu spavati, ali
mi je milije uz peć.

Dvadesetog dana mog života
stekao sam poznanstva. Teta Stefi-
ca iz Broda donijela je sivo perzijs-
ko maće. Starije je od mene i ne da
mi mira. Zeli se igrati, a meni je po-
trebno mnogo sna. Ipak sam star
samo dvadeset dana!

Trideset i šestog dana mog ži-
vota otkrio sam da se ta maćja nevolja
zove Moni. Teta Stefica davala joj
je svakakva imena: Piksi, Diksi,
Mona, a sad Moni. Moje je ime ipak

(u suradnji s Krešimiro Radićem,
učnikom 7.c razreda)

RAZIGRANI VJETAR

Jednoga dana šetala sam parkom. Zaphao je razigrani vjetar. Ja
sam i dalje šetala, ali odjednom moj šesir je odletio gore. Cijeli sam dan
tražila šesir, no šesira nije bilo.

Drugi dan sam opet išla u potragu za šesiro, no od šesira nije bilo
ništa. Tih sam dana mrzila vjetar jednostavno ga nisam voljela. Jedne
noći se nije ništa čulo, samo zvižduk vjetra. Ujutro kad sam se probu-
dila čula sam kako moja prijateljica kaže da je vjetar donio zalutali še-
sir. Odmah sam zgrabila svoj šesir. Cijeli sam dan zahvaljivala razigra-
nom vjetru.

Ana Pihler, 3.c

DJEČJI FORUM U OSNOVNOJ ŠKOLI »ANTUN MIHANOVIĆ«

Od davnih vremena krše se prava djece u obitelji, školi i društvu. Nastojeci poboljšati takvo stanje Generalna skupština Ujedinjenih naroda usvojila je 1989. godine Konvenciju o pravima djeteta. Ovim su dokumentom zakonski potvrđena prava djeteta koja bi odrasli morali poštovati, a potpisale su ga gotovo sve zemlje svijeta.

Nažalost, dječja prava se i dalje krše pa se osnivaju različita udruženja za

zaštitu dječjih prava. Dječji forum je nova takva aktivnost koja se osniva u okviru ogranka Društva »Naša djeca«. U našoj je školi Dječji forum svečanost osnovan 8. listopada 1993. u okviru Dječjeg tjedna, uz prisustvo predsjednika Društva »Naša djeca« gosp. Kokanovića, gospode ravnateljice škole, predstavnika nekoliko drugih škola, pedagoginje škole kao voditeljice Foruma i četrdesetak zainteresiranih

učenika viših razreda. Forum je oblik dragovoljnog i interesnog okupljanja djece koja se žele baviti dječjim pravima i odgojem za mir, demokraciju i međusobno razumijevanje.

Radom u Dječjem forumu učenici upoznaju dječja prava i prava čovjeka, te se osposobljavaju za aktivnije sudjelovanje u izgradnji demokratskog društva.

Karlo Timičić, 8. f

USPJESI NAŠIH UČENIKA NA SUSRETIMA I NATJECANJIMA (PLASMAN NA NAJVIŠU RAZINU NATJECANJA)

LIDRANO '94

1. Video zapisi: Rasprava o književnom djelu Ivana Kušana, »Ljubav ili smrt«

Literarna družina:

1. Neven Vidaković, 7. b
2. Biljana Biško, 7. c
3. Darija Jakovac, 7. e
4. Ivana Džidara, 7. e
5. Kresimir Radić, 7. c

Voditeljica družine: Nela Dončević

2. Lutkarska igra: Ples mravi

Lutkarska družina:

1. Domagoj Buntić, 3. c
2. Igor Gorta, 3. c
3. Andrea Kurdića, 3. c

Voditeljica družine: Vladimira Dapčević-Čeliković

3. Školski list »Meteor«

List predstavile učenice: Maja Vuksanović, Ana Zekić i Ana Marković, 6. b

Za uredništvo: Lucija Karačić Dinka Kovačević

Pokret »Znanost mladima«

Matematika

4. razred: Hrvoje Martinović, 4. e

Voditelj: Marija Matešić

5. razred: Zdenko Lucić, 5. c

Nikola Bucić, 5. b

Voditelj: Katica Blekić

6. razred: Ivan Samardžić,

Voditelj: Danko Hustić

Kemija

8. razred: Marijan Živić, 8. a

Voditelj: Mirjana Štefanek

Astronomija

1. Miroslav Lulić, 6. b

2. Iva Mijić, 7. a

3. Matijas Župan, 7. a

4. Vladimir Bošnjak, 8. a

5. Ozren Pehar, 6. b

Voditelj: Marina Gokjović

vanjski suradnik

Mladi ekolozi

1. Mihaela Vraničić, 8. a

2. Tea Viduč, 8. a

3. Ivica Čabaja, 8. c

4. Tadija Katinić, 8. d

5. Terezija Jukić, 8. f

6. Gordana Tančinec, 8. f

7. Tomislav Bora, 8. b

8. Mladen Bernvald, 8. f

Voditeljica: Vesna Bušić

IZ ŽIVOG

MASKENBAL

Dani su poklada i karnevala. Peku se uštipci i kolači. Svi su veseli. Raznolike boje i smijeh ispunjavaju ove dane.

I u školama je veselo. Prozori okićeni neobičnim maskama i krasko hodnike i učionice. Nastava je također sva u karnevalu: ples, crtanje, crtaju i izrađuju čudesni likovi... Tako je u svakoj školi, pa i u našoj. I mi smo se potrudili da svojom maštovitošću zadivimo svijet oko nas. Svim svojim znanjem, mogućnostima i uz najveći trud izrađivali smo kostime. Bilo je teško, ali isplatilo se. Priredili smo i veliki ples na kojem smo birali najljepše maske. Zaista su sve bile lijepe i bilo je vrlo teško od mnoštva djece i maski izabrati one najbolje. Ove godine naslov maske u našoj školi dobila je jedna mala bubamara iz 5. razreda.

Nakon izbora slijedio je ples. Dobra glazba, smijeh i razdraganost odzvanjali su u hodnicima naše škole. Slijedeći dan škola se činila tako pustom i usamljenom. Ali doći će ponovo pokladni dani, mi ćemo se opet okupiti i zajedno stvoriti čaroliju maskenbala.

Ana Zekić, 6. b

IZVJEŠĆE SA ŽUPANIJSKOG NATJECANJA IZ ZEMLJOPISA

23. travnja ove godine u Osnovnoj školi Bogoslava Suleka u Slavonskom Brodu održano je županijsko natjecanje iz zemljopisa na kojem su sudjelovali učenici koji su prošli međuskoškolsko natjecanje. U klasi 7. razreda iz zemljopisa su nastupila petorica učenika, dvojica iz Nove Kapele, a trojica iz Slavonskog Broda, među kojima i dva učenika iz naše škole. Natjecanje se sastojalo od dva dijela. Prvi dio je bio test, a drugi obrana radnje. Zbrajanjem bodova koje bi komisija dodijelila dobio se konačni pobjednik, a to je

učenik OS Huga Badalića Mladen Grgurević, 2. mjesto zauzeo je učenik naše škole Zlatko Micković, a treće također učenik naše škole Irfan Ziberi. Svi natjecatelji pokazali su velik trud i znanje na ovom natjecanju na netko je ipak morao pobijediti. Organizacija je bila izuzetno dobra, jedino je greška što konačnu ocjenu ipak daje komisija koja u svim slučajevima ne može biti objektivna, jer ocjenjuje i svoje učenike.

Mislim da bi se s ovakvim natjecanjima trebalo nastaviti.

Micković Zlatko, 7. a

DANI MLADIH INFORMATIČARA HRVATSKE '94

Troje predstavnika Brodsko-posavske županije među kojima sam bio i ja, profesor i učiteljica. 18. 04. '94. krenuli smo na otok Krk. Putovali smo oko 13 sati. U Krk smo došli u 12,35 sati. Hotel u kojem smo trebali doći bio je prepun ljudi. To su bili učenici iz cijele Hrvatske. Najviše ih je bilo iz Zagreba (35 od nas 200). U 18 sati bilo je svečanost otvaranje ovogodišnjih dana mladih informatičara. Priredbu su nam priredili učenici Osnovne škole Krk. Poslije toga svi su imali slobodno večer do 23 sata.

Utorak, početak je natjecanja u programskom jeziku LOGO i smotra radova osnovnoškolaca. Toga dana bilo je i otvaranje Workshopa u kojem se trebala odvijati igra, multimedia i Windows učionica. Svi su trčali da zauzmu svoje računalo. Upravo tu u Workshoppu događala su se druženja informatičara Hrvatske. Spomenuto sam smotru radova. U toj smotri su učenici pokazali svoj trud tijekom godine. Bilo je stvarno odličnih i korisnih radova koji su zadnjeg dana nagrađeni. Uvijek smo imali slobodno.

Slijedeći dan bio je zaista naporan za sve. Natjecanje su imali srednjokoškolci u programskim jezicima: C, Basic i Pascal. U njemu su sudjelovala i moja dva prijatelja iz Gimnazije Matije Mesića koji su mi ujedno bili »cimeri«. Smotra radova je bila za srednjokoškolce. Među tim radovima svi su bili dobri. Rad su predstavljali prijatelji iz Osijeka s radom »MENDELJEJEV 2000« iz područja kemije. Pošto je natjecanje prošlo, natjecatelji su se vraćali. Moji »cimeri« su se vratili mrgodna lica.

Cetvrtak je bio moj dan! I ja trebam pokazati svoje znanje! Srednjokoškolci su ujutro imali još dva sata za rješavanje problemskih zadataka. U 16 sati smo imali natjecanje iz programskog jezika Basic u kojem sam sudjelovao i ja. Pošto je završilo, išao sam se javiti učiteljici. Bio sam zadovoljan jer sam imao dobre rezultate. Večer smo proveli uz računala.

Stigao je i zadnji dan našeg kratkog druženja. Imali smo samo jedno u glatulumarenje! Cijeli dan sam se svojim društvom vukao po gradu, Workshoppu i sobama. Saznali smo i rezultate! Bilo sam 41. od njih stotinjak! Solidno! Imao sam intervju s informatičkim časopisom BUC u vezi jedne igre. Ni smo okaljati našu županiju, dokazali smo da ustrajam i strpljiv rad može u 3 ujutro, sjeli smo u autobus odlazeći svako na svoju stranu uz pozdrav: »Vidimo se iduće godine, prijatelji«.

Matej Matejček, 7. a

KRITIČKI OSVRT NA KAZALIŠNU PREDSTAVU »ISLANDSKE PRIČE«

Ovih dana imali smo priliku pogledati predstavu »Islandske priče«. Iako je tema bila dosta teška, redatelj je uspio kostimima, scenografijom, a posebno zvukom i svjetlosnim efektima pripomoći gledatelju da se uživi u predstavu i pokuša je shvatiti. Glumci su ovaj dio posla dobro odradili. Glasom i pokretima uspješno su dočarali razmišljanje likova i njihova duševna stanja. Kulminacija radnje je bila na samome kraju, što mi se posebno sviđalo. Tu su se junaci našli između smrti i nagona za otkrivanjem nečega izvan granice ljudske spoznaje jer tajne i nerješivi problemi uvijek su poticali ljude da istražuju, pa čak i da umiru kako bi ih riješili. U tom je trenutku profesor pokazao da je ljudski um savršeni od bilo kakvog stroja, a lunard da smrt ne može zaustaviti zaljubljenost.

»Tajna će ostati tajna«, to je zadnji stih glazbenikove pjesme i u njemu je sadržana sva bit i poruka ovoga djela. Junaci su platili životom da bi vidjeli nešto što nitko drugi nije vidio, jer se nikad ne mogu otkriti sve tajne. Uvijek postoje nove i složnije!

Učenicima – gledateljima se nije baš svidjela predstava, osim ponekima koji su uspjeli domisliti pišćeve poruke. Ti koji to nisu uspjeli, pokušali su bar na neki način iskoristiti ovaj boravak u kazalištu. Zato su se zabavili i na nedolične načine, ponajviše međusobnim »bombardiranjem« kolicima i drugom priručnom artijerijom.

Predstava je bila zanimljiva i vrijedila je za pogledati jer je vrlo poučna, tajnovita i stoga neobična.

Filip Sedlić, 7. a

ZAŠTO SE NE SMIJU NOSITI TENISICE U ŠKOLI?

Zašto se ne smiju nositi tenisice u školi? Pitanje se nameće svim učenicima! Problem je upravo u nama. Kada netko pokuša ući u školu u tenisicama, spremaćica ga vrati već na ulazu u garderobu. Kako mu povjerovati da ih nije nosio vani? Neki su ih učenici nosili, a neki nisu! Neki su ih možda kupili baš za školu, to nitko ne zna! Također se svi pitamo: zašto moramo nositi posebne patike za tjelovježbu, a ne možemo uzeti one iz garderobe. Trebali bismo se dogovoriti s ravnateljicom ili s nekim drugim koji može nešto učiniti. Možemo svi nositi tenisice, ali uz uvjet da ih ne nosimo vani. Naravno, trebali bismo imati posebne tenisice za školu, ili pak dobro oprati neke stare! Rješenje problema ovisi o nama, našem poštenju i odgovornosti, problem moramo riješiti sami sa sobom! I kad bismo počeli nositi čiste tenisice, iko bi nam i onda vjerovala da ih ne nosimo vani? Dole se moramo pomiriti s kućnim papučama.

Andro Bernardić, 7. d

KAKO RIJEŠITI PROBLEM UNIŠTAVANJA ŠKOLSKOG NAMJEŠTAJA

Gospoda pedagoginja skrenula nam je pažnju na školske stolice i klupe koje su potpuno isarane olovkama, flomasterima, pa čak su učenici urezivali nožicama svoja imena.

Sada nastavnici i ravnateljica škole ne znaju što učiniti s tim klupama i stolicama. Kupnja novih klupa bila bi preskupa, jer treba mijenjati gotovo sve klupe u školi!

Boja se isprati ne da jer su uglavnom upotrebljavani vodooporni flomasteri koji se mogu očistiti jedino specijalnim sredstvom za pranje! No, ta sredstva se kod nas ne mogu kupiti, nego treba ići po njih u inozemstvo.

Po mom mišljenju najbolje bi bilo izbrisati stolice finim brusnim papirom ili brusnim strojem. Taj način je najjeftiniji i najlakši.

Taj posao trebali bi sami učenici obaviti jer bi radeći sami tada više cijenili tuđi rad i trud.

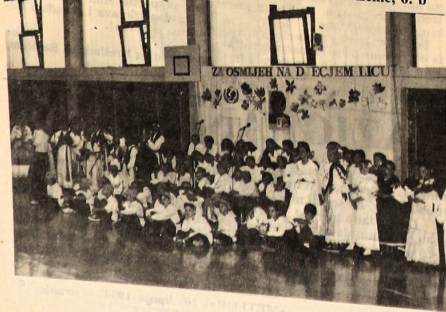
Poslije bi ipak trebalo više paziti na klupe i upozoravati nastavnike odmah, čim se ugleda nešto sumnjivo.

Nikola Matić, 7. e

ZA OSMIJEH NA DJEČJEM LICU

Povodom Dječjeg tjedna u Osnovnoj školi »Antun Mihanović« priredena je svečanost. U školi su gostovali učenici iz Osijeka, Vinkovaca, Šibenika, Dubrovnika i Zadra. Učenici naše škole priredili su kratak program. Sudjelovali su pjevački zbor, folklorni show, ritmička sekcija i recitatori. Kada su izvedene sve ljaljave su djecu. Smijeh, cika i vriska odjeknuli su hodnicima i Damir Brčić, književnica Sunčana Škrinjar, zatim ilustrator vonskog Broda dr. Mato Vukelić i plesna grupa »Cascavelas«. Svi malo isključiti iz zbilje. Uspjeli su barem na kratko vrijeme dočarati ono što djeca najviše žele, a to su smijeh, sreća i veselje. Cisto trebalo češće organizirati, posebno za svu onu djecu koja su kao i mi proživjela puno ružnih trenutaka.

Ana Zekić, 6. b

Mihaela Zemba, 6. c
Maja Vuksanović, 6. b
Marija Vonić, 6. c

TJEDAN KRUHA

Ovaj tjedan, kao što znate djeco, ni je običan tjedan. To je Tjedan kruha. Taj tjedan je tjedan darivanja, sreće, ljubavi i prijateljstva. Povodom tog tjedna daci prvaci u školu su donijeli razne vrste kolača, kruha, peciva, a mladi novinari dobili smo zadatka da porazgovaramo o tome.

Ovakvo je tekao naš razgovor:

1. Što mislite djeco, što je kruh i od čega se pravi?
2. A od čega se pravi tijesto, da li mi žda znas?
3. Pa tu se stavi brašno, voda, jaja, mlijeko i smutis, ispečeš, razrežeš i pojedješ, reče Magdalena.
4. Ide li tko od vas u trgovinu kupiti kruh?
5. E, onda mi opišite kako vi to idete kupiti kruh?
6. A... ujutro se dignem, obučem se i onda idem u trgovinu kupiti kruh! –

stidljivo će Davor.

6. A slušajte me sada svi! Čuli smo da će te posjetiti pekara u Malom Parizu!

– Da, čak i dvije! – smjeha se Tomislav.

7. Stvarno, a koje?

– Pekaru kod velečasnog Marka i pekaru »Simo«!, uzviknu Ana.

8. Što mislite što ćete vidjeti tamo?

– Vidjet ćemo puno kruha, slanog peciva, perca.

9. Zna li vi praviti nešto od kruha i kako?

– Da, vruće sendviče – reče Ivana.

Stavi se salame, nariba se sira, polupa jedno jaje da bude ljepše, ispečeš ga i pojedješ.

Postavljali smo im mnoga druga pitanja, a oni su glasno odgovarali. Svoju maštu i zamišljanja izgleda kruha i kolača, sendviča i licitarskog srca prikazivali su i likovno. Tu nam je pokazala njihova dječja mašta. Tako smo razgovarajući s djecom došli do spoznaje da su djeca naučila mnogo o kruhu i pecivu.

Ana Zekić, 6.b
Maja Vuksanović, 6.b

KRUH IZ BAKINE PEĆI

Svake subote pucketala su drva u staroj krušnoj peći u malom mjestu Cigleniku gdje je živjela moja baka. Toga dana baka je umijesila kruh od brašna samljevenog u dječjoj starinskoj vodenici. Kada je peč bila dovoljno topla, baka bi izvadila drva i u počišćenu peć stavljala bijele kruhove. Jako sam voljela taj kruh, a posebno se veselila malom kruhu koji je baka spremila za mene. Miris kruha siri se prostranim dvorištem, a ja sam željno iščekivala kada će ga baka vaditi iz peći drvenom lopatom, prehrisati bijelom krpom, umotati u starinski stolnjak i ostaviti u podrumu da se hladi. Posebno sam se veselila mom kruhiću. Bila sam nestrljiva, a baka me uvjeravala da nije dobro jesti topao kruh. Sada kad baka više nema, iz stare krušne peći ne izlazi dim i ne širi se miris kruha.

Marija Zakić, 7.c

OČI MOJEG DJETINJSTVA

Ni jedno dijete ne shvaća koliko su mu otac i majka potrebni. Netko misli da ga roditelji ne vole zbog toga što mu ne daju džeparac ili zato što mu ne posvećuju najviše pažnje i vremena u kući. Tako sam i ja mislila, ali ne dugo.

Prvo su mi se razveli roditelji. To je bio nedostatak jednog dijela u mom životu, a onda rat. On je kao kulu od karata srušio sve moje nade i snove da ću se ipak oporaviti i da ću i dalje živjeti sa mamom i sestrom. Preselili smo se u Zagreb. Mama je radila do kasno u noć, a sestra i ja smo ostajale po cijeli dan same. Poneki put je na-

zvalo tata i neprestano mi preko slušalice ponavljao volim te, volim te! No ja mu u to nikada nisam povjerovala, jer se ni do danas nije upitao kako živi moja obitelj i da li nam nešto treba. Tako je prošla godina. Vratili smo se u Brod, no mama je i dalje radila i još radi u Zagrebu daleko od nas.

Odrasla sam smiješno, ali istinito, u svojoj desetoj godini nemam ništa od svog života, makar ne ono meni najvažnije – roditelje. Zato preporučujem svoj djeci da ne posumnjaju da ih roditelji ne vole.

Jastra Ristić-Ilić, 4.a

OBITELJSKI DOMJENAK

Dana, 15. svibnja u našoj školi održan je obiteljski domjenak, povodom Dana obitelji.

Priradbom su priredili učenici naše škole: recitatori, zbor, lutkari, plesači, glumci, pjevači i glazbenici. Nastupio sam i ja sa svojim recitatorima. Recitali smo pjesmu »Osmijeh«. Bio sam uzbuđen i sretan. Gledali su nas i slušali naši roditelji. Pjesmom su nas nagradili.

Poslije prirbe, roditelji i djeca sladili su se sokom i kolačima.

Mislav Samarđić, 1.a

TKO RAČUNA NA SUTRA – GAJI CVIJEĆE
TKO GLEDA NA DESETLJEĆE – SADI VOĆKE
TKO VIDI BUDUCNOST – ODGAJA DIJETE
OBITELJ – TEMELJ ZAJEDNICE
DOM NE ČINE STVARI, VEĆ MAJKA, OTAC, DJECA
SRETNA OBITELJ – USPJEŠAN ČOVJEK

8. stranica – »METEOR«, 10. lipnja 1994.

DANI KRUHA – OBITELJI

GOSPODE BOŽE, ZNAM DA SI TI VELIK

Čovjek svakodnevno uzima hranu da bi preživio. Osnovna namirnica za život je kruh. Ne znam da li voljom Božjom ili ljudskim prokletstvom čovjek mora mukotrpno raditi da bi zaradio za život. U davna vremena, kada je čovjek sve morao raditi rukom, do izuma kompjutera, čovjeku je uvijek bilo teško zaraditi za kruh. No, ne misle svi tako! Oholi bogataši bi bezbrižno rekli da im kruh nije velika briga jer ga imaju u izobilju, više ih zabrinjava hoće li njihova djeca biti tužna ako im kupe bicikl sa petnaest brzina, a oni su tražili sa osamnaest.

Siromašni su prisiljeni premetati kante s otpacima da bi našli kruha, dok bi bogati ljudi, kupujući se u bazenima, razgovarali s prijateljima kako im je dijete nesretno što su kupili plavu loptu, a on je tražio bijelu. Oh, Bože da li je to pravda o kojoj si govorio? Ti, Gospodine, koji si tri dana trpio na križu, da bi domo parolom i poštenje u naše živote i koji si nam podario plod života, sreću, svetinju, kruh, upozori Grešnike što psuju i uništavaju sve što si Ti nama po ovome svijetu podario! Bože, znam da si Ti velik i da ćeš Ti mnogima od njih oprostiti. Mnogi i ne znaju što im sve znači kruh u životu, pa stoga i ne razumiju kakvu grešku prave psujući ga i bacajući. Ja sam siguran da će i ti ljudi jednoga dana shvatiti što znači i kakvo smirenje i blagostanje u nas unosi riječ kruh.

Vatroslav Grgić, VII.b

NEDJELJA

Volim nedjelju. To je dan kada je moja obitelj na okupu.

Skoro sve nedjelje provodim u Oriovcu kod dide i bake. Bude nas puna kuća, ponekad kada dođe tata i obitelj bude nas trinaestero. Tada smo svi sretni, jer smo zajedno. Idemo na misu, samo ostane netko čuvati malu tetinu bebu i moga maloga brata koji bude jako zločest u crkvi, pa ga mama ne vodi uvijek. Poslije mise budemo malo s prijateljima i onda idemo na ručak. Pomognemo servirati stol, a moja baka Marija kuha najbolji ručak na svijetu. Prije jela uvijek se molimo uz svijeću i evanđelje koje mama postavi na stol. Moja baka uvela je uz molitvu, zahvalu za hranu i divan običaj da se svi primimo za ruke i kažemo zajedno:

»Kraljice mira, moli za nas!«
Volim nedjelju i oriovački ručak. Voljela bih da svi ljudi dožive nedjelju kao ja.

Zrinka Horvatin, 3.b

MOJA OBITELJ

Moj tata je veseo. Mama se brine o svima nama. Moj brat igra košarku. Ja idem u prvi razred. Volim se igrati. Mi se svi puno volimo.

Dora Sedmak, 1.b

Najljepši dar

Prohladnog zimskog dana, pred Božić, sa sestrama Karmelićankama trebali smo ići u našu brodsku bolnicu, u posjet ranjenim hrvatskim braniteljima. Pripremali smo se gotovo dva mjeseca. Naš župnik, velečasni Marko Majstorović, pomogao nam je da kupimo poklone.

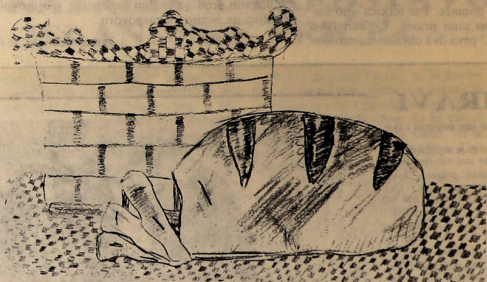
Rano ujutro tata me probudio. Teško sam se izvukla iz toplog kreveta, a tata je na neki nejasan način promrmljao sebi u bradu da sada ima tri djevojčice. Potpuno sam se izgubila! Spravlajući doručak, tata mi je spomenuo Renatu. Znala sam da je to ime za moju još nerodenu sestru. Skočila sam! Sa sjajem u očima zagrlila sam tatu, a on se cijelo vrijeme zagonetno smjehkao. Nisam mogla vjerovati da je došla na svijet!

Radosna sam žurila u bolnicu, jer je tamo moja majka i moja mala sestra. Zarko sam je željela vidjeti! Pred cr-

kvom sam svima objavila radosnu vijest i sa svima podijelila sreću. Krenuli smo u bolnicu. Kada smo ranjenim braniteljima podijelili poklone i poželjeli skoro ozdravljenje, medicinska sestra iz odjela za novorođenčad donijela nam je Renatu, mali vunen zamo-tuljak. Majka mi je izašla u susret. Bila je zbuđena, ali presretna. Sve sam joj objasnila. Moja mala Renata gledala je mnoštvo djece koja su je obasula osmjesima i poljupcima. Mamine oči napunile su suze radosnice.

Uoči Božića došle su obje kući. Majka je bila tužna. Nije nas uspjela iznenaditi poklonima. Željela sam je utješiti. Sjela sam u njezino toplo krilo i zagrlila je čvrsto. Majko, draži poklon nisi nam mogla podariti! Naša mala sestra najljepši je i najveći poklon za Božić, znak Isusa novorođenčeta. Poželjela sam mnogima takvu sreću, toliku radost u obitelji.

Darija Jakovac, 7.e

Ivana Perković, 8.c

POSJET DOMU UMIROVLJENIKA

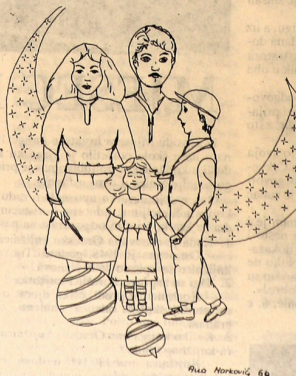
Srijeda, 20. X. 1993. Pokucali smo na vrata Doma umirovljenika u Slavonskom Brodu s brdom kolača. Ispekle su ih majke učenika. »Tjedan je kruha pa smo vam donijeli kolače. Kušajte!« Dočekali su nas sa suzama u očima. Sigurno ih dugo nitko nije razveselio kao mi. Jeli su i hvalili, i nas i kolače. Donijeli smo im i umjetnički izradene pogače i kruh. Iznenađeni smo ih, ali i oni su nas iznenadili. Slušali smo stariju Domačicu kako recitira pjesme iz svojih školskih dana, a osamdesetomgodisnji učitelj pripovijedao nam je o vremenu kada je učiteljavao. Poručio je da nas učitelji najviše vole kada nas grde.

Zidovi toga raskošnog zdanja reše nostalgije slike i pjesme pune sjetne, uspomena. Susreli smo i tužnu staricu,

izbjeglicu, koja je ovdje našla utočište, ali, kako sama kaže, ne i dom. Zahvalna je, ali je njezino srce ostalo na kućnom pragu, u zavjčaju.

Obilazili smo sobe, pozdravljali nazočne, starije ljude koji su nam uzvratili osmijehom. Za šah stolicom susrećemo starijeg gospodina koji je smišljao šah-mat kombinaciju svome nevidljivom protivniku. Njime svim umirovljenicima tako tužno, imaju oni mnogo zanimljivih sadržaja kojima ispunjavaju dan. I nas smo dvoje spoznali da je vrijeme dragocjeno i da ga treba pametno koristiti. Uz osmijeh i »dovidenja« oprostili smo se s dragim domaćinima.

Biljana Biško,
Krešimir Radić, 7.c

HVALA TI, BOŽE, ZA MOJU OBITELJ

Hvala ti, Bože, za ljubav u mojoj obitelji, za zdravlje i rad, za prijateljstvo i uspjeh, za vjeru u tebe. Hvala ti što nas paziš i čuvaš. Hvala ti za moju obitelj. Bože, pomози nam da i dalje vjerujemo u tebe, da se ne mrzimo, da se ne tučemo, da ne vičemo jedan na drugoga. I još jednom hvala ti za moju obitelj.

Vladimir Varoščić, 4.c

ADVENTSKI KALENDAR				NINA PEČIĆ	4. B
22.12. OPRALA SAM SUĐE	28.12. POSPREMIJA SAM KREVEĆ	29.12. OBRISALA SAM PRAŠINU	30.12. POSPREMIJA SAM SOBU		
1.12. POSLILA SAM	2.12. ISLA SAM NA MISU	3.12. SUSJEDI SAM ISLA U TRGOVINU	4.12. S BRATOM SAM PODJELELA ČOKOLADU		
5.12. OPRALA SAM BALKON	6.12. NENI I POSPREMIJA KREVEĆ	7.12. POSTAVILA SAM GOL	8.12. OPRALA SAM SUĐE		
9.12. MAMI SAM POMOGLA PRAVITI KOLACE	10.12. OTISLA SAM NA MISU	11.12. PRIJATELJE SAM POCASTILA BOMBONIMA	12.12. POVIJEŠALA SAM RUBEJE		
13.12. OTISLA SAM U TRGOVINU	14.12. OPRALA SAM SUĐE	15.12. POSPREMIJA SAM KREVEĆ	16.12. PRIJATELJU SAM PONUDILA ZADACU		
17.12. OBRISALA SAM PRAŠINU	18.12. S BRATOM SAM PODJELELA BOMBONJERU	19.12. POSPREMIJA SAM KREVEĆ	20.12. USISALA SAM STAN		
21.12. POSTAVILA SAM STOL	22.12. POSLILA SAM	23.12. ISLA SAM NA MISU	24.12. SRETNO BOŽICE		

OBITELJ

Obitelj je kao ptičje gnijezdo u kojem roditelji pružaju zaštitu nemoćnim pticama. Pružaju im ljubav i toplinu. Tako je i u ljudskoj obitelji. Ona je najvažnija u odgoju djece. Svi utjecaji iz obitelji prelaze na dijete. Sve što se u obitelji događa dijete mora znati. Stisk očeve ruke i majčin zagrljaj su velika sreća za dijete. Ljubav, nježnost, toplina i sigurnost. To su osjećaji koji vežu obitelji, roditelji koji svoju djecu vole više od svega i djeca koja tu ljubav uzvraćaju. U obitelji je važno da se roditelji slažu, jer ako nije tako dijete će postati povučeno i neće imati osjećaj sigurnosti. Osjećati će se kao da je samo na svijetu. Zato se roditelji trebaju truditi da se što više slažu, ma-

kar samo zbog djeteta.

Obitelj je djetetu temelj za dom, koji će samo izgraditi. Zato je važno da u njoj dobije ljubav, nježnost, toplinu i sigurnost, jer će kasnije te osjećaje prenijeti na svoju djecu. U svijetu mnogo obitelji strada što zbog rastavljenih roditelja, što zbog rata koji roditelji i djecu razdvaja. Važno je da dijete iz obitelji izade čvrsto i da osnuje svoju obitelj i dom, svoje gnijezdo. Ova godina je proglašena Godinom obitelji. Mislim da bi svaka godina trebala biti Godina obitelji, jer roditelji su dva važna stupa, koja drže dijete dok je nejak i slabo.

Jure Knežević, 3.a

Što me to u Isusu neodoljivo privlači?

Zašto me Isus privlači? Zašto mu vjerujem? Njegova duša je čista i bijela. Ja mu vjerujem, hvalim ga i slavim. U njemu mogu naći odgovor na sve, na čak i na želje. Neki su mislili: »Kakav je on Gospodar?« Ali nije tako. Svatko je me ljubomoran zato što je Isus imao veliku moć. Imao je povjerenje u Boga. On koji je gluhima dao sluh i njemima go-

vor, onaj čovjek koji ima pravo srce, on se žrtvovao i bio raspet za nas. Ja mu se molim, ali zašto? Ako se molim, moram i osjećati to. Nikad se ne smijemo stidjeti, ni pred kim. Vičimo i kličimo Isusu, neka zna da mu vjerujemo. Privlači me zbog čiste duše, a imam vjere zbog dobrih djela.

Mladen Crljen, 5.a

ZAŠTO TE VOLIM, MARIJO?

Marijo, zašto te volim? Volim te zato što si mi dobra i zato što si mi kao majka. Zato što si mi dala ljubav i sreću. Volim te što si mi čuvala kuću u teškim danima. Volim te što više nema rata u Slavonskom Brodu i što mogu ići na misu u svoju župu. Volim te kao dugi s izvorima dobrote. Hvala ti Marijo, na svim ovim lijepim danima. Volim te zbog cvijetja koje živi na svakoj livadi. Tebe bih mogao prepoznati u svakom cvijetu. Hvala ti na svemu ovome. Tebi Marijo, zahvaljujem svaku večer s molitva-ma.

Dario Brdarić, 5.d

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

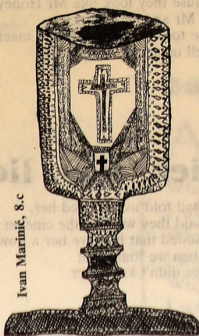
Otkako postoje ljudi postoji i kruh. Bez njega ne mogu obje-dovati ni siromašni ni bogati. On je simbol života. Gdje ima kruha nema gladi.

Ljudi zato siju pšenicu s mnogo ljubavi i pažnje. Na Uskrs se kruh nosi u crkvu na blagoslov. Molimo se da ga imamo svaki dan na stolu. Nosimo ga u koša-rima prekrivenim bijelim šlinga-ma salvetama. BAKE se uvijek ponose kruhom koji im krasi stol. One ih prave u raznim obli-cima kao: pereci, plutenice, srca i mnogo drugih oblika. Za blag-dane na stolovima ima puno ko-lača. Stariji nas uče da ne bacamo kruh jer je to grijeh.

Na svijetu ima još puno onih koji gladuju. Zato se prema kru-hu odnosimo s puno ljubavi i po-

štovanja jer je puno stariji od nas, a trajati će i poslije nas.

Tihana Ivakić, 4.a

Ivan Marinić, 8.c

KORICA KRUHA

Ako na ulici vidite bačenu koricu kruha, nemojte je pogaziti niti proći kraj nje. Sjetite se ko-liko ljudi pati i umire od gladi i čežnje za koricom kruha. Sjetite se koliko je muke, znoja i rada seljak uložio u kruh. Bačenu ko-ricu kruha stavite na grm ili drvo, druge životinje će je poje-ti. Ponesite je kući i dajte je pe-rađi. Ako vidite da netko baca kruh, recite mu, da se sjeti ko-liko se seljak namučio da ga dobi-je, zatim radnik, a onda roditelj da ga kupi. Recite mu da ga da nekom tko je gladan. Zamislite kako bačena korica kaže, da je bolje da je bogati ljudi daju si-romašnim. Kako kaže: »Do jučer su me bacali, a danas stoje u re-dovima, plaću i mole, jer ja im spašavam život.« Mnogi bi se da-nas sagнули i pojeli ga s poda. Za-to, ne bacajte kruh!

Daniela Danilović, 3.a

BOŽJI TRAGOVİ U NAMA

DJELOTVORNOST DUHA SVETOGA U MOME ŽIVOTU

O zadnjoj temi vrlo je teško bilo što započeti pi-sati, budući da je naslov naše teme nevidljiv, nedo-hvatljiv i neopipljiv. Iako je Duh Sveti takav, njego-vu snagu mogu usporediti sa nekom strujom koja sve pokreće. On je Božja djelujuća sila.

Već na krštenju postala sam obdarena Duhom Svetim koji me u životu vodi pravim putem i svijetli kao svjetlo u tami grijeha pružajući time primjer za ispunjenje 1. Petrove poslanice:

»Vi ste, naprotiv, izabran narod, kraljevsko sve-ćenstvo, svet puk, narod koji je postao Božjom svo-jinom da razglasite slava djela onoga koji vas po-ziva iz tame u svoje divno svjetlo.« (2.9)

Djelovanje Duha Svetoga osjetim u svakodne-

nom životu, nekada manje nekada više. To najviše osjetim u teškoj situaciji, kada nemam ili ne želim nekoga zamoliti za pomoć. Tada se javi ta duhovna snaga i mudrost koja je svakome dana od Boga jer je On znao da ljudi moraju biti vođeni njegovom nebeskom mudrošću. Primjer za tu ljudsku poni-znost i ovisnost o Božjem i duhovnom vodstvu napi-sao je prorok Jeremija upravljen Božjim moćnim svetim duhom:

»Dobro znam, o Jahve, da zemaljskom čovjeku ne pripada njegov put. Ne pripada čovjeku koji ho-da ni da svojim korakom upravlja. Ispravi me, o Ja-hve!« (Iz, 23-24)

Simona Satić, 8.b

ZAŠTO VOLIM VJERONAUK?

Vjeronauk je sat na kojem pričamo o Bogu, Isusu i o nebu.

Na vjeronauku učimo o nastajanju svijeta. Sada je svibanj. Marijin mje-sec, pa je pao pun Marijnih slika. Na vjeronauku nekada pismo ispite. Ne-kada su ocjene slabe, a nekada znaju biti i dobre. Nekada nam vjeroučiteljica čita priče iz Svetog pisma o Mojsiju, Jahvi i Isusu Kristu. Najljepše je kada zajedno čitamo katekizma i kada uto-mo. Ponekad nam vjeroučiteljica zada-

i zadaću da napišemo neki sastav ili da nešto nacrtamo. Neki učenici ne pišu zadaće jer oni misle da je vjeronauk nevažan predmet. To nije dobro jer je vjeronauk razgovor o Bogu, koji nas je stvorio i trebamo mu zahvaljivati, jer nam je poklonio jedan sat kada razmišljamo o prošlosti.

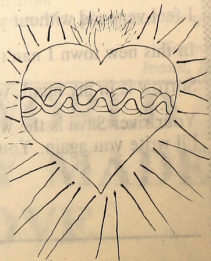
Ja volim vjeronauk i željela bih da ga imamo više puta u tjednu.

Hana Antunović, 4.a

MOJ POZIV JE BITI VJERNIK

Biti vjernik znači biti obasan jakom Božjom svjetlošću koja ne zaslijepljuje već ispunjava Duhom, ljubavlju i bla-gostanjem.

Moja poziv je biti vjernik. I ja to želim, želim vjerovati i živjeti u Božjoj svjetlosti. Da bih bila pravi vjernik moram živjeti u molitvi, osjetiti zajed-ništvo s Bogom i njegovu zaštitu. Upravo tako se osjećam. Osjećam da netko stalno bdije nada mnom i upu-ćuje me na dobro. Bog je u svim ljudi-ma koji me vole i žele mi dobro, osje-

čam da je tu. Slobodna sam poput pti-ce na grani, jer znam da je On tu kraj mene ili negdje u blizini.

Mnogi, svoj poziv da budu vjernici, shvaćaju kao još jednu dužnost u živo-tu. Ne shvaćaju da moraju činiti dobra djela, govoriti dobre riječi, misliti do-bre misli.

A ja želim činiti dobra djela, govori-ti dobre riječi, misliti dobre misli, jer to je moj poziv, biti dobar vjernik, do-bro dijete Božje.

Martina Maratović, 8.c

ISUS ME MOŽE PROMIJENITI

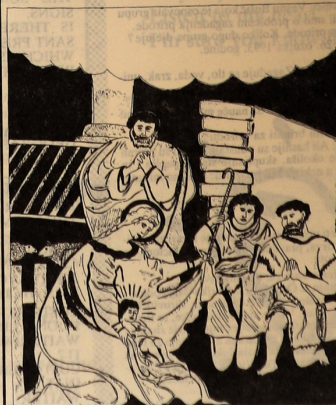
Nakon dugog napornog dana, napo-kon sam sjela u udobnu fotelju. Počela sam razmišljati o proteklom danu. To-liko obveza, toliko učenja, a tako malo vremena. Već je deset sati navečer, a mene čeka još puno obveza koje mo-rajaju biti izvršene do sutra. Izgubila sam volju za radom, dosta mi je i škole bilo, ali ipak je u meni tinjala neka si-ti-na, sitna iskrica. Bio je to Isus. Ulio mi je nade u srce, nije dopustio da klo-nem. Promijenio me, ohrabrio. Svo-jom ljubavlju i dobrotom taknuo mi je dušu, koja ga je trebala kao zadnji ko-madić kruha. Ipak, nisam posustala. Skupila sam dovoljno snage da nastavi-m. Isusova nježnost, mir i spokoj krepili su mi dušu, išla sam naprijed. Tako sam mislila da sam ostala sama – Isus me nije zaboravio. Promijenio je mene, moju dušu i još jednom uputio na pravi put.

Tea Viduč, 8.a

MAŠTANJE O VJERI

Sjedila sam na livadi i pravila vije-nac od maslačaka. Počeo je puhati la-gani povjetarac. Bivao je sve jači. S vjetrom je došla i golubica. Letjela je oko moje glave i napokon stala ispred mene. Golubica mi je pokazivala put dok me vjetar nosio u zrak. Znala sam da je ta ptica Duh Sveti jer me vo-dila ravno u nebo. Tamo me na svom Prijestolju čekao Isus, pa me odveo do svog oca Boga. Bog mi je oprostio gri-jehe, ali me kao u ispovjedaonici, već mi je na čelu napravio križić i rekao da idem u miru. Na izlazu iz neba čekala me ona ptica koja me je i dovela. Istim putem smo se vratile. Sjela sam i na-stavila praviti vjenčić. Na trenutak sam pomislila da je to bila mašta, ali vjerujem i u nju.

Ana Stepić, 5.c

Čestita Jagan, 10.b

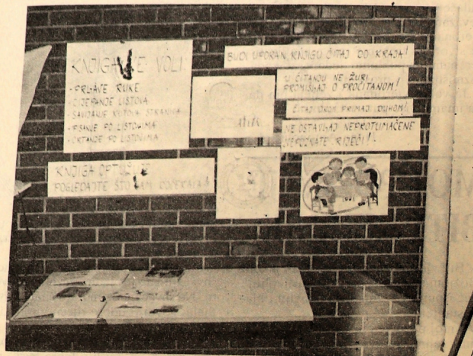
UČIMO SA ŠKOLSKOM KNJIŽNICOM

Školska knjižnica u našoj školi djeluje već više godina. Kroz sve te godine učenicima je pomagala u stjecanju novih znanja i provođenju slobodnog vremena. Ona djeluje kao multimedijsko središte jer posjeduje knjige, časopise, AV materijal i dokumentacijski materijal. U realizaciji Godišnjeg plana i programa dobro posluži i višenamjenski prostor uz knjižnicu. Taj prostor omogućuje i organizaciju književnih susreta, literarnih večeri, kviz natjecanja, izložbi, izvan nastavnih aktivnosti i nastave. Program osposobljavanja učenika za samorad provodi knjižničarka u cijelosti (3 školska sata po odjelu u školskoj godini). Sadržaji programa su prilagođeni uzrastu učenika. Program se sastoji od upoznavanja učenika sa

školskom knjižnicom, čuvanja knjiga, pričanja priča, nastanka knjiga, upoznavanja s referentnom zbirkom, sve do uporabe kataloga i izrade sažetaka. Nastojimo obogatiti referentnu i popularno-znanstvenu zbirku novim naslovima. U radu knjižničarki pomažu mladi knjižničari. Oni vode brigu o posudbi i vraćanju knjiga, o zaštiti, uređivanju polica i u pripremanju svih programa i sadržaja rada naše školske knjižnice.

Naša je knjižnica vrlo bogata, a fond sačuvan. Čuvani su bili oni koji su se školovali u našoj školi i oni koji se još uvijek školuju, a nadamo se da će čuvati poslati i oni koji tek dolaze.

Maja Vuksanović, 6. b
Ana Zekić, 6. b

ZADUBRAVLJE - PRAPOVIJESNO NASELJE

U Muzeju Brodskog Posavlja otvorena je izložba »Zadubravljje – prapovijesno naselje«. Ostatke su iskopali arheolozi iz Osijeka i Slavonskog Broda u sklopu proširivanja autoceste Zagreb – Lipovac.

Razdoblje od 6.000 godine prije Krista zovemo neolitikom ili mladim kamenim dobom. Tada su se lutanje zajednice iz Azije, Afrike i Europe počele zaustavljati na jednom mjestu. Prije neolitika ljudi su se selili pa su stanovali u različitim spiljama ili zaklonima za vrijeme hladnih zimskih mjeseci. Kad bi iscrpili područje od divljači i plodova selili bi se dalje u druge krajeve. Tad su počeli osjećati da bi mogli ostati na jednom mjestu, jer su se mogli baviti poljodjelstvom. Počeli su skupljati plodove i uzgajati stada goveda i ovaca.

Kultura koja je tamo bila je starčevačka kultura. Oni su pravili velika naselja uz potoke. Centar naselja je bilo nekoliko zemunica u kojima je bilo peći za keramiku. Nesto podalje je bio objekt u kojem se obrađivalo oruđe od kavrata gdje se pravila hrana za cijelo selo. Između zemunica je bilo glavno sa staljiste i tor. Kad bi rijeka presušila građani su pravili najstariji bunar u Hrvatskoj koji je dubok 5 m. Otkriven je i tlačkači stan koji je i prvi tog doba.

Mi smo ponosni da je tako stara kultura postojala u blizini sela Zadubravljja.

Krešimir Babel, 4. a

PRIRODA SE MOŽE OKRENTUTI PROTIV NAS

Dana, 7. svibnja 1994. posjetili smo nastavnicu Vesnu Bušić koja je osnovala grupu mladih ekologa. S gospodom Bušić razgovarali smo o problemu zagađenja prirode.

1. Vaša grupa se bavi ekologijom, tj. zaštitom prirode. Koliko dugo grupa djeluje?
2. Što Vas je potaklo da osnujete tu grupu?
3. Što mislite sada o svijetu? Da li se mladi brinu za budućnost koliko je potrebno?
4. Da li je bilo teško potaknuti mlade da se počnu brinuti za prirodu?
5. Koliko vaša grupa sada ima članova?
6. Ima li mogućnosti za spas planeta?
7. Da li ste sudjelovali na natjecanjima i ako jeste koje ste mjesto osvojili?

Ne zagađuje prirodu jer: »Priroda se može okrenuti protiv nas.«

Ana Marković i
Maja Vuksanović, 6. b

750th anniversary of my town

My town

Seven and a half centuries ago a little town by the River Sava was born. Its name is Slavonki Brod. The Sava gave it a life, the earth gave it a strength and the Sun gave it a love. When Slavonki Brod had enough power it started becoming bigger and bigger.

Nowdays Slavonki Brod has got sixty thousand people. In this war many people were wounded and murdered and many buildings were destroyed. But we still love our town, we are in it, and won't go away because Slavonki Brod means something to us. I like all its streets, buildings,

squares. I love it because people have created it with their blood. We must love our town because it has a good and honest soul. It hasn't deserve the war. It hasn't deserve the death of its children. It hasn't deserve damaged schools, churches, houses, libraries and playgrounds. It deserves to be free and safe.

We love it because this is a town where we were born where we live and where we'll be buried. One day we'll die, but Slavonki Brod will live forever.

Karlo Tomićić, 7. f

WE

Slavonski Brod

Through the window of my mind I can see my only town.

Sorrow and tears in my eyes can tell you all about true love for my hurt town.

Tomislava Markovac 8. a

My hometown

My town Slavonki Brod isn't very big but it is large enough for anyone who loves it.

Fadila Kulenović 8.

Dear Slavonki Brod

I write this letter to you my dearest friend, I feel very sad without your streets.

In this new town I can't find your love.

Sorrow is in my mind, you're in my heart.

Your river Sava is the water of my life. I'll write you again. Yours

Marijan Živić 8. a

My hometown

The only town that I love the only town that I think of is my hometown.

It is now 750 years old and it survived two world wars and many others, like this one.

And no one can accept it to be knocked down and it can not die because it will always live in our hearts.

Tomislav Boras 8.

FUNNY CORNER

WHAT IS THE BIGGEST WORD IN THE ENGLISH LANGUAGE? SMILES; TAERE IS A MILE BETWEEN THE TWO S'S.

WHAT IS FUUL OF HOLES AND HOLDS WATER? SPONGE.

CAN A CANGAROO JUMP HIGHER THAN THE EMPIRE STATE BUILDING? YWS, BECAUSE THE E.S.B. CAN NOT MOVE.

WHAT IS EVERYONE IN THE WEORLD DOING RIGHT NOW? BREATHING.

WHAT TWO WORDS HAVE THE MOST LETTERS? POST-OFFICE.

WHY IS THE LETTER »A« LIKE A FLOWER? A BEE COMES AFTER IT.

THE SUN SHINES ON SHOP SIGNS.

IS THERE A PLEASANT PEASANT PRESENT? WHICH IS THE WITCH THAT WISHED THE WICKED WISH?

THE TEACHER IS ASKING A GEOGRAPHY QUESTION: »MARRY, WHERE IS THE ENGLISH CHANNEL?« - I DON'T KNOW. WE CAN'T GET IT ON OUR TV.

TEACHER: JERRY, GIVE ME THE FORMULA FOR WATER. JERRY: H, I, J, K, L, M, N, O.

TEACHER: WHAT KIND OF A CRAZY ANSWER IS THAT? JERRY: YOU TOLD US WATER WAS »H« TO »O«.

CUSTOMER: WAITER! WAITER! I DON'T LIKE THIS CHEESE. WAITER: WHY DON'T YOU LIRE IT?

CUSTOMER: THERE ARE HOLES IN IT.

WAITER: WELL, EAT THE CHEESE AND LEAVE THE HOLES ON YOUR PLATE.

Marija Šulentić, 4.c

Mr Honey

Mr Honey is like a bunny. He lives in a Honeyland, and he is always funny. Mr Honey always wears his nagic hat and his feet are always wet. He usually eats funny food like all his friends in the wood do. When he jumps over the fence he finds some new friends. His family is very funny because they look like Mr Honey. Old Mr and Mrs Honey come to our funny group to meet some funny folks to tell us many funny jokes.

Engleska grupa 8. razreda

Lies, lies, lies...

She had told us he loved her. She said they went to the cinema together. She added that he gave her a flower. But then we found out that he didn't know her at all.

Sanja Jurković, 7. b

READ, WRITE AND SPEAK ENGLISH

1. I'd rather be...

I'd rather be a tree than a thorn
I'd rather be a rose than a corn
I'd rather be a horse than a mouse
I'd rather be a palace than a house
Yes, I would
If I could.

2. I'd rather be...

I'd rather be a dog than a cat
I'd rather be wild than a pet
I'd rather be a flower than a gun
I'd rather be the moon than the sun
Yes, I would
If I could.

Simona Satinović
Davorka Glavačević 8.b

Winter

Like a cold shadow
It's coming into our souls
Cooling down our feelings
and the world around us.
Cold, white,
icy, sad.
That is somebody's white
happinies or unhappinies.

Neven Vidaković, VII.b

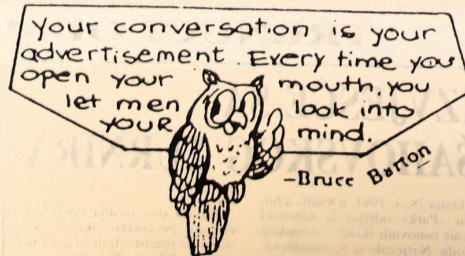
Dunja! Never touched the moon myself.
But i know a girl who knows a fellow
that's the best friend of a boy who met
a nice girl whose cousin knows a smart
young man that talked to a guy who saw
a woman who was on the moon once.

Tea Viduč, 8.a

I'm going to...

„I'm going to learn history
I'm going to practice maths
I'm going to revise biology
I'm going to write my homework.“
I said to myself.
But then
I wrote this poem just for you.

Karmela, Tea, Tanja,
Ivana, Fadila, Davorka

Mr. Music

Mr. Music doesn't talk, he sings.
He has got a music telephone.
His tooth brush sings.
He lives in »Music school«.
He looks like a note.
He goes to different concerts every day.
He has got a door bell that sings.
He has got all the records at home.
What a man!

Kristina Kobašić, 7.d

I'm going to...

„I'm going to kill your dog
I'm going to burn your house
I'm going to steal your car
I'm going to break your leg.“
I said to myself.
But then
I woke up from a terrible dream.

Tea Viduč, 8.a

What a fool

I told him not to play ball in the living room.
I told him not to wash the dog in the bathroom.
I told him not to eat the custard slice with ketchup.
I told him not to wash the toads in the sink.
I told him not to use polluted water to drink.
Phew! Isn't a bloody fool.

Simona Satinović, 8.b
Davorka Glavačević

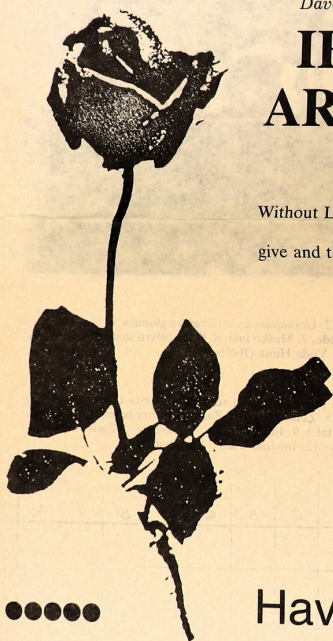
IF THE WORLD ARE ONLY MADE OF LOVE

Without LOVE the world will be empty
so
give and take LOVE and you'll be happy!

LOVE IS: something nice
a little word which means a lot
something that we need
happiness

LOVE IS: a flower
a butterfly
a gentle spring

Učenici 7. razreda –
izborna nastava

Have you ever?

Hot summer wind
has touched my lips
and I've felt you are here
and you kiss me gently.

Darling, I don't remember
your face or smile
and I don't know if you are real
or only a hot summer wind.

Krešimir Radić, 7.c

Have you ever watched the movie late at the night?
Have you ever run away five to midnight?
Have you ever danced at moonlight?
I haven't but I think I'd like to.

Have you ever felt bad?
Have you ever been mad?
Have you ever been sad?
I haven't, and I don't think I'd like to.

Martina Kordić
Andrea Grško, 8.e
Dragana Madžarac

I'd like

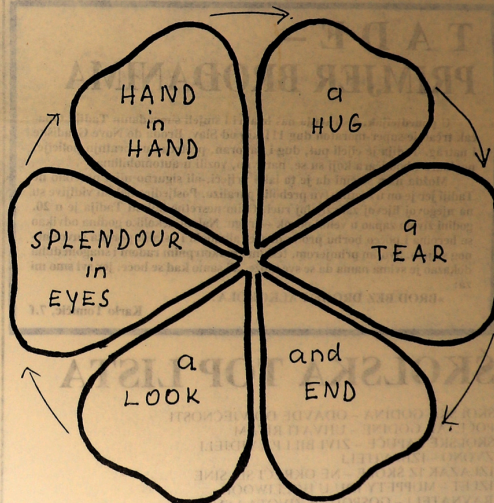
I'd like to get to know
a pig
who has a striped little tail
who wears a pinky suit
whose pet is a funny rat,
whose friend is a silly bat,
and who
If I want him to
makes a big brown mess
just for you.

Karmela, Tea, Mihaela, Ivana i Tanja

Always ahead

While I was having my supper
I was thinking about the movie tonight,
While I was watching the movie
I was thinking about a boy in front of me,
While I was going home with the boy
I was thinking about my breakfast.
I am always ahead of my time!

THIS IS ALSO LOVE:

Maja Kulaš, 7.d

Look at my heart
Maybe you feel the same
Listen to my heart
I'm sure you know how to play this game.

Sanja Jurković, 7.b

TRENUCI ODMORA

IZVJEŠĆE SA ŠAHOVSKOG TURNIRA

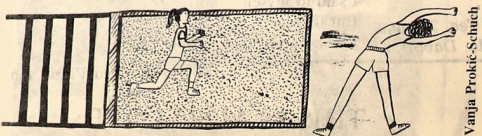
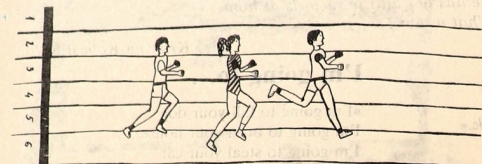
Dana 28. 4. 1994. u 8 sati, u hotelu "Park" održan je šahovski turnir osnovnih škola iz šahovskog Broda. Natjecalo se 80 mladih šahista od kojih je 13 branilo boje naše škole. Igralo se sedam oko 25 minuta. Partije su bile naporne i veoma iscrpljujuće. Većina natjecatelja nije bila zadovoljna zbog predugog trajanja turnira koji je završio u 13.30 sati. Među prvih deset uspjeha su ući braću Lucie i dobiti nagradu – knjigu o šahu. Najbolji sedmaši su bili Filip Sedličić na 17. i Zlatko Micković na 39.

mjestu.

Nakon dva tjedna održano je ekipno prvenstvo škola. Nasu školu su predstavljali braća Lucie i Filip Sedličić. Ovoga puta smo se bolje plasirali. Osvojili smo četvrto mjesto. Mogli smo biti čak i prvi da smo imali više sreće u rasporedu igranja. Pretposljednje kolo bili smo na prvom mjestu, ali smo u posljednjem igrali s budućim prvicima i izgubili.

Bit ovog turnira nije bilo pobijediti, nego se družiti i naučiti nešto više iz svijeta šaha.

Filip Sedličić, 7.a

T A D E – PRIMJER BROĐANIMA

U ponedjeljak, 4. travnja naš hrabri i smjeli sugrađanin Tadija Opačak trčao je super-maraton dug 111 km od Slav. Broda do Nove Gradiške i natrag. Tadija je cijeli put, dug i naporan, pretrčao uz pratnju policije, novinara i bolničara koji su se, naravno, vozili u automobilima.

Možda nam se čini da je to lako prijeći, ali sigurno nije, posebno ne Tadiji jer je on u djetinjstvu prebolio paralizu. Posljedice bolesti vidljive su na njegovoj lijevoj zakržljaloj ruci. Osim nesretne bolesti Tadija je u 20. godini života zapao u veliki porok – drogu. Nakon nekoliko godina odvikao se heroína i počeo borbu protiv droge, alkohola i ostalih poroka suvremenog svijeta. Svojim primjerom, teškim i mukotrpim radom i snagom duha dokazuje se svima nama da se sve može, ali samo kad se hoće, jer svi smo mi za:

»BROD BEZ DROGE I ALKOHOLA!«.

Karlo Tomičić, 7.f

ŠKOLSKA TOP LISTA

ŠKOLSKA GODINA – ODAVDE DO VJEČNOSTI
POČETAK GODINE – UHVAITI RITAM
ŠKOLSKO PAPUČE – ŽIVI BILI PA VIDJELI
ZVONO – IZBAVITE SE
IZLAZAK IZ ŠKOLE – NE OKREĆI SE, SINE
IZLET – MUPPETY IDU U HOLLIWOOD
RAVNATELJ – GOSPODAR ŽIVOTA I SMRTI
UČITELJI I UČENICI – ŽANDARI PROTIV MARSOVACA
UČITELJSKO VIJEĆE – ISTJERIVAČI DUHOVA
SIEDNICA RAZREDNOG VIJEĆA – BOGOVI SU PALI NA TJEME
RODITELJSKI SASTANAK – BAL VAMPIRA
JEDINICA – PRIJE SVIEGA
PETICA – NEDOSTIZAN MOST
HRVATSKI JEZIK – VELIKA GUŽVA
ENGLJSKI JEZIK – KIŠE DOLAZE
MATEMATIKA – NOĆ VJEŠTICA
BIOLOGIJA – TA DIVNA STVORENJA
FIZIKA – VISOKI NAPON
GLAZBENA KULTURA – KO TO TAMO PIEVA
POVIJEST – SPREMAM TI RAT (ŽELIM TO DA ZNAS)
TEHNIČKA KULTURA – MAJSTORI, MAJSTORI
ZEMLOPOS – RAT ZVJEZDA
DOPUNSKA NASTAVA – KUZIS, STARI MOI
SEDMI SAT – 10 MINUTA DO PONOCI

METEOR

LIST UREĐUJU:

Učenici: Vedrana Marić, Maja Vuksanović, Ana Zekić, Ana Marković, Marija Vonić, Marina Vrdoljak, Mihaela Zemba, Lidija Jakovac, Hrvoje Gašparac, Ivana Sabljak, Karlo Tomičić, Marija Zakić.

Učiteljica: Lucija Karačić

Knjižničar: Dinka Kovačević

Suradnici: Literarna družina, Likovna družina, Foto družina

Tisak: GP »PLAMEN«

Naklada: 800 primjeraka

Rezultati prikupljanja starog papira, akcija provedena 12. svibnja 1994. godine

U ove godine provedena je akcija prikupljanja starog papira. Najbolje rezultate postigli su učenici ovih odjela:

I. 4. b – 67,5 kg
II. 6. b – 493,5 kg
III. 2. a – 480,5 kg

Ova tri odjela dobit će nagradu za prikupljeni papir. Među njima je i naš razred 6. b. Uspjehi ostalih odjela su:

4. 7.a – 356,5 kg
5. 3.a – 321 kg
6. 8.a – 273 kg
7. 5.b – 253 kg
8. 5.c – 243 kg
9. 5.a – 204,5 kg
10. 4.a – 204 kg
11. 4.c – 202,5 kg
12. 2.b – 175,5 kg
13. 8.b – 165 kg
14. 3.b – 160,5 kg
15. 6.d – 158,5 kg
16. 5.d – 140,5 kg
17. 1.c – 130,5 kg
18. 1.b – 130,5 kg
19. 1.a – 122 kg
20. 8.d – 122 kg
21. 7.c – 114 kg
22. 6.a – 109 kg
23. 7.b – 101 kg
24. 8.f – 99 kg
25. 8.e – 90,5 kg
26. 6.c – 81,5 kg
27. 5.e – 18,5 kg
28. 7.d – 8,5 kg
29. 6.e – 6 kg
30. 8.e – 1,5 kg
31. 7.e – 0 kg
32. 7.f – 0 kg

1. RAZRED

1.c – 130,5 kg
1.b – 124,5 kg
1.a – 122 kg

ukupno – 377 kg

2. RAZRED

2.a – 480,5 kg
2.b – 170,5 kg

ukupno – 651 kg

3. RAZRED

3.a – 321 kg
3.b – 160,5 kg

ukupno – 481,5 kg

4. RAZRED

4.b – 667,5 kg
4.a – 204 kg
4.c – 202 kg

ukupno – 1073,5 kg

5. RAZRED

5.b – 253 kg
5.c – 243 kg
5.a – 204,5 kg
5.d – 140,5 kg
5.e – 18,5 kg

ukupno – 859,5 kg

6. RAZRED

6.b – 493,5 kg
6.a – 158,5 kg
6.a – 109 kg
6.c – 81,5 kg
6.e – 6 kg

ukupno – 848,5 kg

7. RAZRED

7.a – 356,5 kg
7.c – 114 kg
7.b – 101 kg
7.d – 8,5 kg
7.e – 0 kg
7.f – 0 kg

ukupno – 580 kg

8. RAZRED

8.a – 273,5 kg
8.b – 165 kg
8.d – 122 kg
8.f – 99 kg
8.c – 90,5 kg
8.e – 1,5 kg

ukupno 751,5 kg

Prema navedenim rezultatima možemo zaključiti da se pojedini odjeli nisu dovoljno potrudili u prikupljanju papira. Zaradni novac odlučili smo utrošiti na sadnice kojima ćemo uljepšati školski objekt u Malom Parizu.

Organiziranjem ovakvih i sličnih akcija pokušavamo u nama razvijati osjećaj za ljepšu i ugodniju prirodu. Bez zdravog okoliša nema zdrave budućnosti za čovječanstvo. Nadamo se da će sljedeće godine održati biti znatno bolji.

Valerija Miskvić, 6.b

Ana Meter, 6.b

REGIONALNO PRVENSTVO U KOŠARCI

U petak, 13. svibnja 1994. godine u našoj školi održano je regionalno prvenstvo u košarci za djecu. Na tom turniru učestvovala je i reprezentacija grada Broda i ostavila dobar dojam. U prvom kolu naša reprezentacija je igrala protiv selekcije grada Osijeka. U toj utakmici punoj brzog tempa i lijepje akcije lako je savladan Osijek, ali u drugom kolu su imali teži problem. Igrali su protiv selekcije iz Beline. Iako je utakmica bila napeta, s mnogo grešaka na obje strane, lijepih napada i kontri, reprezentacija Broda nije uspjela savladati Beline. U trećem kolu za protivnika su imali Donji Miholjac. Utakmica je lako dobijena, tako reći u prvoj minuti. Prvo mjesto osvojilo je Beline, drugo Požega, a treće Slav. Brod. Iako se nismo uspjeli kvalificirati u daljnje natjecanje pokazali smo da se u Brodu ponovno rađa košarka i da ima mnogo dobrih igrača. Sada, kada su sve mogućnosti tu, zaželimo našem gradu više sreće dogodne.

Hrvoje Gašparac, 7.a

VODORAVNO:

1. Hrvatski tenisač Goran, 2. Umanjenica, 3. Hrvatska glumica, 4. Zato, 5. Aron odmila, 6. Prvo slovo abecede, 7. Muško ime, 8. Prvi i četvrti samoglasnik, 9. Auto oznaka za Sarajevo, 10. Voda Huna (Bić božji).

OKOMITO:

1. Zamisao, 2. Unutrašnja planeta sunčeva sistema, 3. Vrsta Likera, 4. »Nogometno igralište Bjelovar«, 5. Žensko ime, 6. Zarazna kožna bolest, 7. »Engleski turistički otok«, 8. Zivio! (tal.), 9. Ime voditelja »Malavizije«, (Zadno), 10. Peto slovo abecede, 11. Pozdrav, 12. Inicijali slikara Lackovića.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										

